

РАК DETESTATA . . . *)

Тазъ тихость селска, този градеки миръ дребнавъ
 Тѣй болно, жалобно душата ми досѣгатъ!
 И бурята, що слѣдва безъ отпоръ
 Устрѣмния си ижтъ и тя салъ тжно екне.
 Безъ противлене, безъ борба насъ, нѣми кат' стада,
 Въвъ тъмна пропастъ ни сждбата мрачна кара.

Не сж трагедия ужаснитѣ ни мжки —
 Борба въвъ нея има съ горда умирачка!
 Не мечъ, бѣсилка, ѡкови и колъ,
 Не дива ярость да те смѣло смачка;
 Умираме като съ прорѣзана ний жила —
 Крѣвъта истича и съсъ нея чезне сила.

Тазъ тихость селска, този градеки миръ дребнавъ
 Отъ дѣнь-душа си ази ненавиждамъ.
 Кога ще грѣмне бурната внезапна вѣсть:
 Че смъртна вѣчь стрѣла лѣти отъ страшенъ лжкъ!
 Кога ще чуй буренъ екъ отъ звони —
 Ура обржжени да викнатъ милиони!!

Т. Св. Мартинъ, Априль 1895.

Свѣтозаръ Хурбанъ Ваянски.

*) Омразенъ миръ. . .